

ærede Medlem Hr. Holger Andersen fremførte triumferende følgende Udtalelse overfor os af det ærede Medlem Hr. Schmidt: „Jeg har ofte følt, at man i disse Kredse“ — det er de Radikale og Socialdemokraterne — „ser med en vis Bekymring paa den nationale Kamp i det hele taget. Man ønsker, den ikke var til, for det forstyrrer let. Jeg forstaaer godt dette Ønske, men det er mod Livets Udvikling. Det er en Livsytring; denne nationale Kamp“. Og han talte videre imod den fra vor Side frygtede Opsagningspolitik, imod det Ønske, vi mentes at have om at skabe efterhaanden en klarere Grænse. Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen var helt stolt over disse Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Schmidt og vendte sig til os og sagde, at vi maaske vilde være lydhøre, naar det blev fremsat fra den Side, medens han ikke ventede denne Lydhørhed, naar det blev fremsat fra ham og hans Meningsfæller. Jeg kan derom sige, at jeg, ligesom alle de andre Talere, i høj Grad sætter Pris paa den taktfulde Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Schmidt tager til Orde for den Gruppe af Befolkningen, som han er Talsmand for; men at der skulde være nogen særlig Grund for os til større Lydhørhed overfor hans Betragtninger paa dette Omraade end overfor andres, er ikke rigtigt. Vi har ikke noget Øjeblik været blinde for, at det ærede Medlem Hr. Schmidt bedømmer de nationale Modsætninger ud fra det samme Grundsyn paa nationale Spørgsmaal som de ærede Medlemmer Hr. Drachmann, Hr. Holger Andersen og Hr. Pürschel; i den Henseende har de et fælles Syn, og det virker ikke mere overbevisende paa os, om det fremføres af det ærede Medlem Hr. Schmidt, end naar det fremføres af de ærede Medlemmer af det konservative Folkeparti. Vi for vort Vedkommende er fuldt klare over, at Nationalitetsmodsatningerne er af den største Styrke og besidder en overmaade stor Berettigelse. Jeg for mit Vedkommende anser det for en Nødvendighed, at Statsgrænserne drages i saa nøje Overensstemmelse med Folkegrænserne som paa nogen Maade muligt. Jeg tror ikke det mindste paa de Tanker, der fra nogle Sider er fremme om, at det skulde være muligt i det Europa, i hvilket vi lever, at gøre økonomiske Interessenssyn bestemmende for Grænserne i højere Grad end de nationale, og jeg anser det for yderst skadeligt, naar saakaldte strategiske Hensyn gøres

bestemmende for Grænserne i Stedet for nationale Hensyn. Og givet er det, at naar man søger at drage en Grænse ud fra det nationale Synspunkt, vil man aldrig faa den helt nøjagtig; nogle Modsætninger bliver der tilbage ved en saadan Grænse, og i dette Tilfælde, hvor Grænsen i høj Grad gaar paa tværs af Nationaliteterne, hvor Nationaliteterne er vævet ind i hinanden, dør maatte dette naturlig medføre fortsatte Brydninger af megen Styrke og volde Vanskeligheder mellem de paagældende Grænsestater. Men jeg tilstaaer, at det er min Opfattelse, at de Spørgsmaal, der er tilbage ved Danmarks Grænse, baade Syd og Nord for Grænsen, er saa overordentlig smaa, at de ikke forekommer mig at være et rimeligt Udgangspunkt for en fortsat Nationalitetsstrid. De Styrker her er Tale om, er udtrykt deri, at der paa dansk Omraade paa en tysk Kandidat er afgivet 7 500 Stemmer, hvoraf formodentlig op imod Halvdelen er Folk, for hvem Dansk ligger naturligere som Sprog end Tysk, og Syd for Grænsen er Forholdet dette, at der for danske Kandidater ved Rigsdagsvalget afgaves 4 700 Stemmer, som det ærede Medlem Hr. Anders Lebeck har gjort opmærksom paa. Det er ganske smaabitte Tal, det tyske noget større end det danske, men om begge gælder det, at de er for smaa baade til at begrunde nogen Art af Grænseflytningskrav fra nogen af Siderne og til at være bestemmende paa naturlig Maade for Forholdet mellem Danmark og Tyskland. De Danske i Flensborg og de Tyske i Tønder er ligestillede, de maa erkende den Sandhed, at de findes indenfor en Egn, hvor en anden Nation er flertal, og hvor den anden Nation derfor har Ret til at bestemme, til hvilken Stat det paagældende Omraade bør høre. Derfor ønsker vi fra vor Side, som det ogsaa fandt Udtryk i den Instruks af 20. Marts 1920, som den højtærede Statsminister nævnte, at hele dette Spørgsmaal ikke skal vokse, men haaber, at det efterhaanden paa naturlig Vis maa aftage. Overfor de Danske Syd for Grænsen mener vi, at det er det rette, at de støttes materielt og aandeligt fra dansk Side til Bevarelse af dansk Kultur og dansk Nationalitet, for saa vidt de tilhører denne Nationalitet og denne Kultur, og da vil jo ganske naturlig tysktalende Smaagrupper nær ved Grænseegnen falde ind derunder.

Derimod er det unægtelig vor Opfattelse, at det er unaturligt, naar man forsøger at kalde til Live en eller anden Art af dansk Stemning i Befolkningskredse,